श्रर्एयकाएउं

XI.

रामो । य सिहतो भ्रात्रा सीतया च महाबलः। मुतोन्त्रणस्याश्रमपदं जगाम सिहतैर्द्धिजैः ॥१॥ स गता दूर्मधानं नदीं तीर्वा महाजवां। द्दर्श विपुलं नीलं शैलमाश्रित्य काननं ॥ १॥ ततस्तदिच्वाकुवरी नानादुमलतायुतं। काननं वै विविशतुः सीतया सक् राघवी ॥ ३॥ प्रविश्य च वनं वीरौ बङ्गपुष्पफलान्वितं। त्राश्रमं तौ ददशतुश्चीरमालापरिष्कृतं ॥^४॥ तत्र तापसमासीनं मलपङ्कतटाधरं। रामः सुतीन्गामभ्येत्य तपोवृद्धमपूजयत् ॥५॥ रामो अहमस्मीत्युक्ता च तमृषिं सत्यविक्रमः। जगाम धरणीं मूर्धा विनयेन कृताञ्चलिः ॥ ६॥ स निरीच्य ततो वृद्धो रामं धर्मभृतां वरं । संपरिष्ठज्य बाङुभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ७॥ स्वागतं ते पस्तु काकुत्स्य राम धर्मभृतां वर् । चित्रकूटमनुप्राप्तो राज्यभ्रष्टोऽसि मे श्रुतः ॥ ६॥ प्रतीचमाणस्वामेव नाद्रहोऽकृमितो दिवं। जराजीर्णीममं राम देकं त्यक्का मकीतले ॥ १॥